

Der er flere ordførere, bl.a. fru Anne Baastrup, der har været inde på, at det her er et initiativ, hvor flere af regeringens ministre har været involveret, og det er også korrekt, al den stund Erhvervsministeriet er ressortministerium for en række forbrugerlovgivninger, herunder markedsføringslovgivningen, og også Indenrigsministeriet har været involveret i den forstand, at CPR, Det Centrale Personregister, ligger under Indenrigsministeriets ressort.

Fru Eva Kjær Hansen stillede en række meget specifikke og konkrete spørgsmål, som jeg naturligvis også gerne vil indgå i dialog med Retsudvalget om, hvor det her lovforslag jo forventelig vil ende efter førstebehandlingen her. Hovedspørgsmålet, som lå i det, fru Eva Kjær Hansen var inde på, var, hvad baggrunden er for at lovgive om bl.a. elektronisk post, hvor virksomhederne henvender sig til forbrugerne via elektronisk post, herunder også telefax og automatiske telefonopkaldssystemer. Hvorfor har vi valgt at lovgive her, når der har været forhandlinger mellem IT-Brancheforeningen og Forbrugerrådet om en frivillig aftale?

Det er fuldstændig korrekt, at der har været disse forhandlinger, og det er også korrekt, at der her var en forståelse for en opt in-løsning, altså en løsning, der helt tilsvarende det, som vi her lægger op til via lovgivning. Når vi har valgt at lave lovgivning, så er det jo netop, fordi den frivillige aftale alene vil omfatte den del af dansk erhvervsliv, som er omfattet af IT-Brancheforeningens mærkningsordning.

Lovgivningen her flugter jo altså Venstres opfattelse, sådan som jeg har forstået den, og fru Eva Kjær Hansen sagde også, at der skulle være en opt in, at man altså positivt skulle tilkendegive, at der gerne måtte rettes henvendelse til én via elektronisk post, så jeg kan ikke forstå, at det skulle give anledning til kritik.

Jeg vil så om fortrydelsesfristen sige, at det da er noget, vi har drøftet også med de andre nordiske lande i implementeringen af bestemmelserne fra EF-direktivet i vores nationale ret, og her er alle nordiske lande enige om, at den model med 14-dages-fristen er en mere administrerbar og også en nemmere og mere overskuelig løsning både for de erhvervsdrivende og i høj grad også for forbrugerne.

Jeg var glad for den meget klare tilkendegivelse fra SF's ordfører. Her var der ingen forbehold. Selv om det var EF-direktiver, vi skulle implementere, var der stort set ingen forbehold

i fru Anne Baastrups tale, og det var jeg glad for.

Hr. Peter Skaarup spurgte, om jeg kunne garantere, at der ikke var nogen forringelser for forbrugerne i lovgivningen. Sådan som regeringen vurderer det, er der her alene tale om en række forbedringer af forbrugernes retsstilling, og hvis hr. Skaarup har betænkeligheder på nogle felter, vil jeg naturligvis gerne høre om, hvor de er, og sådan mere specifikt kunne redegøre for det, om ikke her under førstebehandlingen så i hvert fald, når vi kommer til udvalgsbehandlingen.

Den kompetence, som der med lovforslaget her lægges op til at EF-Domstolen får, var hr. Søren Søndergaard også inde på. Det er jo altså en gennemførelse af to protokoller, som knytter sig til Romkonventionen om lovvalg i kontraktforhold, og det er altså alene muligheden for, at Domstolen kan fortolke Romkonventionen. Det drejer sig jo altså om, at hvis der er konflikt mellem to EU-lande om fortolkningen af Romkonventionen, ja, så er det Domstolen, der her bliver kompetent til at foretage den konkrete præjudicielle fortolkning af konventionens bestemmelser dér, hvor der måtte være fortolkningskonflikt og tvist mellem lande.

Hr. Søren Søndergaard var inde på temaet om overensstemmelse med anden lovgivning og også personoplysningslovforslaget. Først og fremmest skal jeg sikre – og det er også til fru Eva Kjer Hansen – at lovforslaget er inden for EU-retten. Vi har givet udtryk for, at der her er tale om direktiver, som er komplicerede. Jeg tror, fru Eva Kjer Hansen kender det fra sin egen erfaring med Europa-Parlamentet, at det jo ikke er altid, at ting bliver klarere rent juridisk af, at der bliver forhandlingsprocedurer mellem Rådet og Parlamentet og der stilles en række ændringsforslag, som så skal passes ind i juraen. Men jeg har spurgt mine medarbejdere, om vi er sikre på, at vi med den ratifikation, vi foretager her, er inden for EU-retten, og det er vi, naturligvis havde jeg nær sagt, for vi skal jo bl.a. også sikre i Justitsministeriets Lovafdeling, at vi holder os inden for EU-retten.

Men jeg synes også, det er helt rigtigt, at vi over for Folketinget er ærlige med hensyn til, hvilke problemer der kan være forbundet med det at omsætte EU-jura til national jura. Det er ofte et meget stort fortolkningsarbejde at finde frem til, hvad der er den egentlige materielle forandring gennem EF-direktiver, som skal omsættes i national lovgivning.